

Arrest

nr. 316 149 van 7 november 2024
in de zaak X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KAÇAR
Cipresdreef 6
9030 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 10 april 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 maart 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 12 april 2024 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 juni 2024.

Gelet op de beschikking van 19 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KAÇAR, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen bij beschikking van 6 juni 2024 de grond meegedeeld waarop de kamer-voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden afgedaan. In deze beschikking werd erop gewezen dat de verzoekende partij heeft nagelaten om, binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen, de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in kennis te stellen van haar intentie om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen, waardoor het gebrek aan belang lijkt te moeten worden vastgesteld.

1.2. Verzoekster richt op 21 juni 2024 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoekster ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesesemorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 17 oktober 2024 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord en naar de termijnberekening die de Raad in casu hanteert bij zijn vaststelling dat het antwoord van de verzoekende partij op de vraag naar het al dan niet neerleggen van een synthesesemorie laattijdig voorkomt. Verzoeksters advocaat wenst zich te beroepen op een situatie van overmacht en stelt dat zij als gevolg van “een technisch probleem” en het “overschakelen naar een ander programma” van de internetprovider geen e-mail heeft ontvangen met een melding van DPA Jbox betreffende de brief van de griffie van de Raad waarin wordt gepeild naar haar intenties m.b.t. het neerleggen van een synthesesemorie. Van zodra zij via een confrater had vernomen dat zij niet meer via e-mail bereikbaar was, heeft zij op 17 mei 2024 haar mailbox nagekeken, toen effectief kennis gekregen van voormelde brief en hierop tijdig gereageerd. De voorzitter wijst erop dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen een overvolle mailbox, enkel door eigen toedoen van de advocaat – wat geen overmacht uitmaakt – en een technisch falen van DPA Jbox dat desgevallend kan worden aangetoond met een dienstig DPA-stuk, waarvan zij een voorbeeld toont. Enkel de advocaat kan een DPA-attest bijbrengen dat de ontvangst van deze brief van de griffie aantoont en op grond waarvan een eventuele ‘décalage’ kan blijken tussen de verzending en ontvangst van de brief, die normaliter milliseconden na de verzending toekomt in de Jbox van de advocaat. Verzoeksters advocaat stelt niet te beschikken over een dergelijk stuk, maar dit alsnog te kunnen opvragen en bijbrengen. De voorzitter wijst erop dat zij de debatten zal sluiten, maar dat het verzoekster vrij staat alsnog een dienstig stuk bij te brengen. Verweerder heeft hierbij geen opmerkingen.”

1.4. Op 7 mei 2024 verzond de griffie van de Raad via elektronische post (DPA Jbox) – zoals bedoeld in artikel 3bis van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) – een brief aan de verzoekende partij waarin haar wordt gevraagd om haar intenties m.b.t. het al dan niet neerleggen van een synthesesemorie kenbaar te maken binnen een termijn van acht dagen vanaf de kennisgeving van deze brief. In deze brief wordt er ook op gewezen dat met toepassing van artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet *“het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”* indien de verzoekende partij nalaat hierop tijdig te antwoorden.

Blijkens het verzendbewijs dat in het rechtsplegingsdossier aan deze brief is gehecht, werd deze verzonden op “7/05/2024” om “11:03:36” met als “Status Code : Sent”. Op dit bewijs wordt het rolnummer in huidige zaak vermeld. Het rechtsplegingsdossier bevat het antwoord van de verzoekende partij van 17 mei 2024 dat zij op grond van artikel 3, §1 van het PR RvV ook verstuurd via Jbox. Hierin kan worden gelezen: *“Van uw schrijven van 07.05.2024 heb ik vandaag kennis genomen wegens technische hindernis op mijn mailbox.”* Vervolgens deelt zij mee dat zij binnen de 15 dagen een synthesesemorie zal neerleggen.

Artikel 3bis van het PR RvV verwijst naar het koninklijk besluit van 16 juni 2016 houdende elektronische communicatie overeenkomstig artikel 32ter van het Gerechtelijk Wetboek, dat in zijn artikel 4 bepaalt dat *“[d]e melding van de status ‘verzonden’ geldt als verzendbewijs in hoofde van de afzender”*. Het Verslag aan de Koning bij voormeld koninklijk besluit bepaalt het ogenblik van ontvangst – zijnde *“de mogelijkheid het bericht of neergelegde stuk [...] ook te zien”* – op *“milliseconden na de verzending [...] en dus dezelfde dag”*, *“tenzij een technische storing tussenkomt”*. De Raad houdt een log bij van technische storingen en hieruit blijkt niet dat zich op 7 mei 2024 enig probleem heeft voorgedaan voor wat betreft de verzending van stukken via DPA Jbox.

Aangezien de verzoekende partij vanaf de dag na de kennisgeving van de brief van de griffie op 7 mei 2024 beschikte over een termijn van acht dagen om de Raad haar voornemen inzake het al dan niet neerleggen van een synthesesemorie kenbaar te maken, liep deze termijn ten einde op woensdag 15 mei 2024. Deze termijnberekening wordt op zich ook nergens betwist. Evenmin staat het ter discussie dat de verzoekende partij haar intentie om een synthesesemorie neer te leggen pas aan de Raad heeft kenbaar gemaakt via Jbox op vrijdag 17 mei 2024 (de Raad beschouwt de datumvermelding “17.09.2016” in de betreffende brief

van verzoeksters advocaat als een overduidelijke materiële vergissing en leest deze als “17/05/2024”, daar deze laatste datum ook figureert op de melding van ontvangst in DPA Jbox) en haar reactie dus laattijdig voorkomt.

1.5. Blijkens haar uiteenzetting ter terechtzitting, zoals weergegeven onder punt 1.3., wenst de verzoekende partij zich echter te beroepen op een situatie van overmacht die haar zou hebben verhinderd om tijdig te antwoorden op de vraag van de griffie of zij al dan niet een synthesesamenvatting wenst neer te leggen. Overmacht, die in het procesrecht een verlenging van de vervaltermijnen om een proceshandeling te stellen mogelijk maakt, kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de wil van de betrokkene, die niet kon worden voorzien, noch vermeden (cf. RvS 26 mei 2016, nr. 234.862). Het bestaan van een situatie van overmacht kan de Raad er dus toe brengen af te zien van de toepassing van de sanctie van het vaststellen van een gebrek aan belang zoals voorzien bij artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet.

De loutere verwijzing van verzoeksters advocaat ter terechtzitting naar “een technisch probleem” is te vaag om de Raad toe te laten een situatie van overmacht te aanvaarden. Waar de advocaat meer specifiek verwijst naar het “overschakelen naar een ander programma” kan de Raad enkel opmerken dat, los van de vraag of dit gebeurde op eigen initiatief van de advocaat dan wel haar internetprovider, een dergelijke overschakeling geen onvoorzienbare gebeurtenis uitmaakt, maar het integendeel aan de advocaat toekwam om indien nodig voorzorgsmaatregelen te nemen, bijvoorbeeld door niet enkel te vertrouwen op meldingen van inkomende DPA Jbox-berichten die toekomen op haar persoonlijk e-mailadres (blijkens de voorliggende stukken een webmailadres “@telenet.be”), maar deze inkomende berichten ook rechtstreeks te consulteren in DPA Jbox zelf.

Ook de omstandigheid van een overvolle mailbox is voorzienbaar en dus niet te beschouwen als een vorm van overmacht. Indien een e-mailservice aan capaciteitsbeperkingen onderhevig is, wat in regel het geval zal zijn, mag de gebruiker worden geacht daarvan op de hoogte te zijn en mogelijke problemen te voorkomen door inkomende e-mails op een passende manier te verwerken (beantwoorden, verwijderen, archiveren, ...), wat des te meer geldt voor de advocaat die er als beroepsbeoefenaar van het recht gebruik van maakt in zijn elektronische procesvoering.

Ook de toelichting van verzoeksters advocaat dat zij – nadat een confrater haar had gemeld dat zij niet meer via e-mail bereikbaar was – op 17 mei 2024 effectief kennis heeft gekregen van de vraag van de griffie naar het al dan niet neerleggen van een synthesesamenvatting en hierop dezelfde dag alsnog “tijdig” heeft gereageerd, is in deze niet dienstig. In punt 1.4. werd er reeds op gewezen dat “de ontvangst” van een bericht in DPA Jbox – en dus niet van een hieraan gekoppelde bijkomende melding op een persoonlijk mailadres – moet worden begrepen als “de mogelijkheid het bericht [...] ook te zien”. Het gaat er dus om het ogenblik te bepalen waarop verzoeksters advocaat de mogelijkheid had inzage te nemen van de brief van de griffie – niet het ogenblik waarop zij dit ook effectief heeft gedaan – en de ter terechtzitting gedane uiteenzetting laat niet toe te besluiten dat deze mogelijkheid niet reeds bestond “milliseconden na de verzending” van de betreffende brief op 7 mei 2024.

Waar de voorzitter er ter terechtzitting ten slotte op wijst dat een technische storing bij ontvangst desgevallend kan worden aangetoond middels een dienstig stuk van DPA Jbox, dat kan worden bijgebracht door de ontvanger, en hiervan een voorbeeld toont en erop wijst dat dergelijk stuk toelaat vast te stellen of er een décalage zit tussen het ogenblik van verzending van een stuk via Jbox en het ogenblik van ontvangst ervan, stelt verzoeksters advocaat niet te beschikken over een dergelijk stuk, maar het alsnog te kunnen opvragen en bijbrengen. De voorzitter sluit de debatten, wat de mogelijkheid om een verzoek tot heropening in te dienen op basis van een dienstig stuk onverlet laat.

1.6. Op 25 oktober 2024 ontvangt de Raad via DPA Jbox een brief van verzoeksters advocaat, gedateerd op 24 oktober 2024, waarin zij van deze mogelijkheid gebruik maakt en dus verzoekt om de debatten te heropenen. Zij verwijst hierbij naar een bijgevoegd “attest [...] waarin inderdaad bevestigd staat dat op 17.05.2024 de notificatie is gedownload”. Verder stelt zij: “Eveneens staat vermeld dat er eerste notificatie op 07.05.2024 was en de laatste op 16.05.2024. Belangrijk is de bevestiging dat de sync met justitie voor het ophalen van de berichten op 17.05.2024 was.”

Het “attest” waarvan sprake, blijkt een op 22 oktober 2024 gedateerde e-mail te zijn van K.P., “Head of Servicedesk”, waarin deze – in wat een antwoord op een niet-bijgevoegde vraag van verzoeksters advocaat lijkt te zijn – onder meer stelt wat volgt:

“[...]”

Wij kunnen inderdaad zien dat er op 17/05/2024 een download was [...].

Wel kan ik zien dat u gedurende 10 dagen een notificatie heeft ontvangen met de melding dat u nieuwe berichten had in uw Jbox.

Eerste notificatie was op 07/05/2024 en de laatste op 16/05/2024.

De sync met justitie, voor het ophalen van de berichten, was dan op 17/05/2024.”

De Raad ziet, op basis van voormelde brief van verzoeksters advocaat en de daarbij gevoegde e-mail, geen redenen om de debatten te heropenen. In aanvulling op de debatten die werden gevoerd ter terechtzitting worden immers geen bijkomende elementen aangebracht die hem hiertoe zouden nopen.

De advocaat mag er dan wel belang aan hechten dat uit de bijgevoegde e-mail blijkt dat zij de brief van de griffie met de vraag naar haar intentie inzake het neerleggen van een syntheseseminarie effectief heeft gedownload op 17 mei 2024 (*“de sync met justitie”*), maar in de vierde paragraaf van punt 1.5. werd reeds uiteengezet dat dit gegeven in de thans voorliggende betwisting niet dienstig is, aangezien niet het ogenblik van effectieve kennisname doorslaggevend is, maar wel de vraag of de verzoekende partij niet op 7 mei 2024 reeds de mogelijkheid had om kennis te nemen van voormelde brief van de griffie.

Uit de stukken die voorliggen blijkt dat er in Jbox op 7 mei 2024 een brief van de Raad consulteerbaar was door de verzoekende partij, waarin werd gepeild naar haar intenties inzake het al dan niet indienen van een syntheseseminarie. Dinsdag 7 mei 2024 wordt dan ook geacht de datum van kennisgeving te zijn en niet vrijdag 17 mei 2024, de dag waarop verzoekster daadwerkelijk de berichtgeving in Jbox downloadt, nadat een confrater haar had gemeld dat haar e-mailbox overvol was waardoor notificaties van Jbox niet konden gesignaleerd worden in haar telenetwebmail-inbox.

De bijgevoegde e-mail houdt dus geen indicatie in ter ondersteuning van het standpunt van verzoeksters advocaat dat er sprake is van overmacht. Integendeel wijst de hierboven geciteerde vermelding dat de *“[e]erste notificatie was op 07/05/2024”* erop dat onmiddellijk na de verzending van voormelde brief van de griffie en alleszins op dezelfde dag een bericht hierover beschikbaar was in de Jbox van verzoeksters advocaat. Voor zover nodig verwijst de Raad andermaal naar zijn bespreking hierboven onder punt 1.5.

1.7. Gelet op wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoekster, noch ter terechtzitting, noch met haar verzoek tot heropening van de debatten, elementen aanbrengt die hem zouden brengen tot een ander oordeel dan wat hij reeds heeft aangegeven in de beschikking van 6 juni 2024 die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord.

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA